

از برجسته ترین وظایف در ماه مبارک رمضان آزاد شدن و رهیدن است

راه تشخیص بنده بودن یا آزاد بودن این است که اگر به دلخواه خود عمل می کنیم معلوم می شود در قفس آز و طمع زندانی هستیم؛ و اگر به خواسته خدای سبحان عمل کنیم، آزاد هستیم.

راه تشخیص بنده بودن یا آزاد بودن این است که اگر به دلخواه خود عمل می کنیم معلوم می شود در قفس آز و طمع زندانی هستیم؛ و اگر به خواسته خدای سبحان عمل کنیم، آزاد هستیم.

به گزارش خبرگزاری مهر، آیت الله جوادی آملی در کتاب حکمت عبادات خود با بیان اینکه ماه رمضان، ماه آزاد شدن است، بیان می دارند: گرچه روزه گرفتن سخت و دشوار است، ولی لذت شنیدن این ندای خداوند که می فرماید: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ) [۱] خستگی روزه را از انسان می گیرد، با شنیدن این ندا عبادت برای ما سهل و روان می گردد.

رسول خدا(ص) در آخرین جمعه ماه شعبان خطبه ای ایراد فرمودند که: مردم شما آزاد نیستید؛ در قفس هستید. و نمی دانید که در قفس هستید. گناهانتان شما را در قفس زندانی کرده است. در ماه مبارک رمضان با استغفار، خود را آزاد کنید. [۲] انسان گناهکار بدهکار است و بدهکار باید گرو بسپرد. اینجا خانه و زمین را به عنوان گرو قبول نمیکنند؛ بلکه جان را به گرو می گیرند. آنکه میگوید من هر چه بخواهم میکنم، هر جا بخواهم میروم و هر چه بخواهم میگویم، او اسیر است؛ آزاد نیست. گرفتار هوس و آز، برده است نه آزاد.

راه تشخیص بنده بودن یا آزاد بودن این است که اگر به دلخواه خود عمل می کنیم معلوم میشود در قفس آز و طمع زندانی هستیم؛ و اگر به خواسته خدای سبحان عمل کنیم، انسان آزاد به غیر خدا نمایندیشد.

از برجسته ترین وظایف در ماه مبارک رمضان آزاد شدن و رهیدن است. انسان باید این قفسها و میله های پولادین را که با دست خود ساخته بشکند.

راه آزادی، استغفار و طب آمرزش است. از این رو گفته اند: در شبانه روز چندین بار بگویید «استغفر الله ربی وأتوب إلیه». در نماز و غیر نماز برای خود و دیگران طلب آمرزش کنید، نه برای رهایی از آتش و نه برای رفتن به بهشت و متنعم شدن در آن بلکه باید هدف بالاتر از این مسائل باشد.

ماه رمضان، ماه آزاد شدن است؛ هر روز که می گذرد، یک بند از بندهایی که با دست خود تنیده ایم، باید بگسلد تا آزاد شویم. بهترین راه برای آزاد شدن پی بردن به حکمت های عبادات است.

پاورقی:

[۱] - سورة بقره، آیه ۱۸۳

[۲] - الأملی والمجالس (صدوق)، ص ۸۵، مجلس ۲۰، ج ۴، عیون اخبار الرضا، ج ۱، ص ۲۹۵.

منبع: کتاب حکمت عبادات آیت الله جوادی آملی